

Álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 29. júní 2010 gaf kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu nr. M-60/2010.

I

Álitaefni og kröfugerð

Hinn 29. apríl sl. bað A um álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna kaupa á bílskúrshurð og -járnnum hjá B, og uppsetningu hurðarjárnanna. Álitsbeiðandi segir hvorki hurð né járn vera eins og um hafi verið samið. Álitsbeiðandi gerir þá kröfu að seljandi leggi honum til bílskúrshurð með sama útliti og útihurðir í húsinu séu og þurfi ekki að greiða kr. 258.000 fyrir hurðarjárnin og uppsetningu þeirra. Þá kvartar álitsbeiðandi út af því að verð á bílskúrshurðinni hafi verið hærra en um hafi verið samið.

II

Málsmeðferð kæruneftndarinnar

Með bréfi kæruneftndarinnar, dags. 13. maí sl., var seljanda gefinn kostur á andsvörum við álitsbeiðninni og frestur til að skila þeim til 26. maí. Engin andsvör bárust. Kæruneftndin telur rétt að geta þess að samkvæmt gögnum málsins snéri álitsbeiðandi til Neytendasamtakanna sem skrifaði B þrívægis bréf f.h. álitsbeiðanda án þess að fá svar við þeim.

Með bréfi, dags. 10. júní sl., var aðilum tilkynnt að kæruneftndin hefði tekið málið til afgreiðslu.

III

Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda

Í álitsbeiðni kemur fram að bílskúrshurð í húsi álitsbeiðanda hafi skemmst í vatnstjóni 8. júlí 2007 sem tryggingafélag hafi bætt. Álitsbeiðandi kveðst hafa leitað til B um smíði á nýrri bílskúrshurð en það fyrirtæki hafi á sínum tíma smíðað allar hurðir og glugga í húsið. C, eigandi fyrirtækisins, hafi komið á staðinn og sagst geta smíðað hurðina með sama útliti og þá gömlu, pantað járn fyrir hurðina og útvegað góða smíði til þess að setja hana upp. Í febrúar 2009 hafi hann farið samkvæmt ábendingu C í D til að skoða hurðarjárn og litist vel á þau. Járnin hafi átt að kosta kr. 90.000 og hafi C ætlað að panta þannig járn fyrir sig. C hafi beðið sig að koma og skoða spjald sem hann hafi verið búinn að smíða í hurðina. Þar sem hann hefði ekki alveg áttað sig á útliti spjaldsins hafi C sagt sér að fara heim til sín og skoða hurð sem hann væri að láta setja upp. Þegar þangað kom kveðst álitsbeiðandi hafa áttað sig á því að spjaldið sem C hefði sýnt sér hefði ekki verið eins og í sínu húsi. Því hefði hann hringt í C og sagt vilja að spjöldin yrði með sama útliti og hefði verið fyrir og það hefði C samþykkt. Í apríl 2009 hafi C hringt og sagst vera búinn að smíða hurðina og fá járn á hana og þyrfti að ganga frá greiðslum sem hafi verið gert. Hinn 11. maí 2009 hefðu smiðir komið með hurðina og járnin. Þá hefði hann hringt í C og ekki sagst vera sáttur við útlit hurðarinnar. C hefði sagst vera að fara til Ameríku í nokkrar vikur og sagt að hann skyldi láta setja hurðina í og sjá til hvort hún lagaðist ekki. Álitsbeiðandi kveðst hafa sagt að útlitið myndi ekki lagast við

uppsetninguna en C hefði sagt að hann myndi vera í sambandi þegar hann kæmi heim úr ferðinni. Álitsbeiðandi kveðst hafa staðið í ströggli við C og hafi hann borið öllu við.

Járnin á hurðina hafi komið í nokkrum pappakössum og hafi ekki verið frá D heldur frá E. Þau hafi verið einhver samtíningur sem tekið hefði tvo smíði í fjóra daga að koma fyrir með hjálp frá fyrirtækinu. Þegar uppsetningunni hafi verið lokið hafi ekki verið hægt að opna hurðina, hún hafi öll skrölt í og verið stórhættuleg og ekki þorandi að opna hana. Þetta verk hafi átt að kosta kr. 258.000 í stað kr. 60-70.000. C hafi borið því við að járnin hjá D hefðu hækkað svo mikið í verði að hann hafi þess í stað pantað járn hjá E sem kostað hafi kr. 120.920 29. apríl. Síðan segir orðrétt í álitsbeiðninni:

„Við höfðum samband við F og báðum hann að koma og skoða uppsetninguna. F vinnur mikið fyrir D. Hann kom og sá strax að hurðin var skökk í og það vantaði í hana bremsu og allt öryggi og að hurðin væri stórhættuleg. Hann kom og annar maður með honum og lögðu hurðina. Hann kom með ýmsa hluti úr D og eitthvað notaði hann sem fyrir var og kostnaður við þetta var 85.000 efni og vinna. Ég hafði samband við C og sagði honum að ég hefði talað við F og sagði hann að best væri að F lagaði járnin. F hafði samband við C og sagði honum að uppsetningin væri stórhættuleg og að hann ætlaði að laga hurðina sem hann gerði. C hringdi í des. 2009 og vildi að við greiddum fyrir járnin sem kostuðu 120.000 og við vorum ekki sátt við það. Hann sagðist þurfa að gera upp við E, en hann vissi ekki hvað það væri mikið og vildi semja um að við borguðum 70-80.000 þúsund en þar sem hann hafði ekki staðið við sín loforð sögðum við hann að við myndum tala við Neytendasamtökin. Hann veit á sig sökina og bauð okkur að ef við þyrftum að skipta um glugga eða laga heima fyrir myndi hann láta okkur hafa það í sárabætur.

Það sem við erum ósátt við:

1. Hurðin ekki eins og við báðum um. Fórum til C vegna þess að C þekkti til.
2. Að hann pantaði ekki járnin í febrúar þegar hann ætlaði að gera það. Við vildum ekki önnur járn en frá D.
3. Að stoppa ekki smíðina þegar þeir gátu ekki komið járnunum saman. Þetta tók 2 menn 4 daga sem kostaði 258.000 – sem átti að kosta 70-80 þús. Erum ekki búin að greiða þeim.
4. Að hann kom og sagðist geta smíðað eins hurð og gera það ekki.
5. Hann gerði tilboð 28.10.2008 upp á 1.019.655.- sem var lagt fyrir tryggingafélagið og þegar búið var að samþykkja það 20.1.2009 var það hækkað upp í 1.199.433.- og var það vegna hækkunar á efni. Hann fékk hurðarkarminn sem við tókum úr og ætlaði að nota hann í hurðina og ætlaði að greiða okkur fyrir, en nú segist hann hafa notað hann í hurðina, en hann var búinn að gefa okkur tilboð í hurðina og neitar að greiða okkur hann.
6. Okkur finnst ekki sanngjarnt að við borgum alla vinnuna við uppsetninguna þar sem C kom með önnur járn en við báðum um. Og einnig E sem viðurkenna að þeir áttu ekki járn á lager og sendu það sem til var.“

IV

Niðurstaða kærunefndarinnar

Kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og B falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. III. kafla laga nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa. Ágreiningur aðila

fellur undir lög nr. 48/2003 um neytendakaup. Seljandi, B, hefur ekki sent kæruneftndinni andmæli við álitsbeiðninni eins og honum var gefinn kostur á. Að því er atvik málsins varðar verður kæruneftndin því að styðjast við það sem fram kemur í álitsbeiðni og öðrum gögnum málsins.

Formaður kæruneftndar fór á staðinn og skoðaði aðstæður. Í bílskúrshurðinni eru 6 spjöld á þverveginn en 4 á hæðina eða samtals 24 spjöld. Hvert spjald er ca 33 cm á breidd og 43 cm á hæð. Í útidyrhurð hússins eru spjöldin ca 33 cm á breidd og 38,5 cm á hæð, þannig að spjöldin í bílskúrshurðinni eru tæpum 5 cm lengri á hæðina. Dyraop fyrir útidyrhurðina er ca 2,18 m á hæð en bílskúrshurðarinnar ca 2,30 m. Sú breyting hefur verið gerð á umbúnaði bílskúrshurðarinnar að í stað þess að vera í körmum eins og fyrri hurðin var er hún samansett af þverflekum á hjörum og liggur að þéttingum við hurðaropið innanvert. Þessi breyting kann að hafa verið gerð vegna vélbúnaðar til að draga hurðina upp þótt ekki sé það upplýst. Ekkert annað er komið fram en álitsbeiðandi hafi óskað eftir því að þessi breyting yrði gerð, en hún leiddi óhjákvæmilega til þess að hurðin þurfti að vera hærri en áður var og væntanlega einnig breiðari til þess að loka dyraopinu auk þess sem dyraopið er hærri en opið fyrir útidyrhurðina. Ekki verður betur séð en af þessum ástæðum hafi verið óhjákvæmilegt að hafa spjöldin meiri á hæðina en spjöldin í útidyrhurðinni eru, því að annars hefði orðið að hafa eina spjaldaröðina hálfra eða minni sem ekki hefði gengið, a.m.k. ekki útlitsins vegna. Kæruneftndin lítur svo á eins og málið horfir við henni að ekki sé hægt að sakast við þann sem hurðina smíðaði vegna þessara breytinga á hurðinni og fyrirkomulagi hennar.

Spjöldin í hurðunum, bæði útidyrhurð og bílskúrshurð, sitja eins og í ramma, þ.e. í burðarvirki hurðanna. Á útidyrhurðinni er fræst úr köntunum í kringum hvert spjald þannig að þeir eru ávalir en á bílskúrshurðinni eru þeir sléttir og svolítið hallandi að spjöldunum. Þá sést og við nákvæma skoðun að flötur hvers spjalds er hærri, þ.e. hann nær lengra út fyrir fláann á spjaldinu, í bílskúrshurðinni en í útidyrhurðinni. Ekki verður séð að nein sérstök ástæða hafi verið fyrir smíðinn að smíða hurðina að þessu leyti ekki eins og útidyrhurðina sem byggja verður á að beðið hafi verið um. Smíðina að þessu leyti verður að telja gallaða í skilningi 15., sbr. 16. gr. laga nr. 48/2003 um neytendakaup. Kæruneftndinni þykir þetta ekki vera það stórvægilegur galli að hann eigi að leiða til þess að álitsbeiðandi eigi rétt á því að rifta kaupunum heldur eigi hann rétt á afslætti af kaupverðinu, sbr. ákvæði c-liðar 1. mgr. 26. gr. laga nr. 48/2003. Hér verður þó að hafa í huga að það sem fram kemur í álitsbeiðni verður ekki skilið öðru vísi en svo að álitsbeiðandi hafi komið auga á þetta fyrirkomulag á smíðinni áður en bílskúrshurðin var sett í án þess þó að hafa stöðvað verkið sem hann hefði væntanlega getað gert. Verður síðar vikið að því hver afsláttur þykir hæfilegur fyrir þennan smíðagalla.

Að því er varðar kvörtun álitbeiðanda vegna hækkunar á verði hurðarinnar frá tilboði fær kæruneftndin ekki betur séð en álitsbeiðandi hafi samþykkt þá hækkun með greiðslu á reikningi seljanda 29. apríl 2009 að fjárhæð kr. 1.199.733 án fyrirvara.

Kæruneftndin telur að byggja megi á því að seljandi hafi ekki farið eftir þeim óskum álitsbeiðanda að járn á bílskúrshurðina yrðu keypt í D án þess að láta hann vita um það. Sýnist sem svo að vandræði hafi skapast við uppsetningu járnanna vegna þess að þau járn sem seljandi stóð fyrir kaupum á hafi ekki nægt eða passað. Álitsbeiðandi kveður seljanda hafa krafist sig um greiðslu reiknings vegna járnanna og uppsetningar þeirra að fjárhæð kr. 258.000 og verður að telja að seljandi líti á sig sem kröfuhafa reikningsins en ekki fyrirtækið E. Þann reikning kveðst álitsbeiðandi ekki hafa greitt. Hins vegar hafi

hann sjálfur greitt reikning frá D að fjárhæð kr. 85.000 vegna lagfæringa á járnunum og uppsetningu þeirra. Kærunefndin lítur svo á að telja verði að hér sé um galla að ræða á smíðinni sem sé seljanda um að kenna.

Þegar allt framangreint er virt er það niðurstaða kærunefndarinnar að álitsbeiðandi eigi rétt á afslætti af kaupverði vegna þess að bílskúrshurðin var ekki smíðuð eins og beðið var um og kostnaður við uppsetningu hennar varð meiri en þörf var á. Að áliti kærunefndarinnar er hæfilegur afsláttur fólgin í því að álitsbeiðanda sé ekki skylt að greiða umkrafinn reikning seljanda að fjárhæð kr. 258.000 og að seljandi, B, endurgreiði honum kr. 50.000.

V

Álitsorð

Álitsbeiðanda, A, er ekki skylt að greiða B reikning að fjárhæð kr. 258.000. B endurgreiði honum kr. 50.000.

Friðgeir Björnsson
formaður

Guðrún Björk Bjarnadóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir